

muzicii ușoare: Dan Spătaru, Cornel Constantiniu, Gil Dobrică, Marina Voica, numere comice cu Jean Constantin și Gelu Manolache, un balet extraordinar. Între 1975 și 1977 am revenit în Capitală și am deschis barul „București”, ex-„Atlantic”, în locația fostului Teatru Cărăbuș. De fapt, greșit au fost numite baruri, pentru că eu am introdus și promovat peste tot programe artistice de înaltă ținută, ceea ce presupunea practic un cabaret. Veneam cu experiența celor studiate la celebrele cabarete pariziene, drept care am și ajuns, la un moment dat, să avem în sală 700 de spectatori, veniți tocmai pentru a urmări vedetele de muzică ușoară și trupa de balet care cuprindea aproape 30 de dansatoare! Era coadă la bilete și chiar nu puteam acoperi cererile...

- Și ce a mai urmat?

- În 1979 am preluat Complexul „Internaționalul” din Olimp, care era o unitate ultramodernă, singura care avea la ora aceea... aer condiționat! Am plecat acolo cu echipa mea, întrucât selecția era făcută de Ministerul Turismului, toate unitățile de pe Litoral fiind preluate de echipele celor mai bune hoteluri și restaurante din București și din celelalte mari orașe ale țării. De exemplu, Rex-ul din Mamaia era preluat de o echipă din Brașov, care dispunea și de o bucătărie foarte bună, dar amintesc acest lucru pentru că, după decembrie '89, când nu s-a mai operat o asemenea selecție și detașare pe Litoral, nivelul serviciilor a scăzut dramatic. Revenind la „Internațional”, poate că nimic nu e mai semnificativ decât faptul că, la 200 de locuri disponibile în bar, am avut o medie de peste... 300 de bilete vândute pe zi! Apoi, în 1985 am venit la Mamaia, unde am refăcut din temelii barul „Melody”, cu același succes, pentru a rămâne acolo până în 1989.

- Aș vrea să ne întoarcem, totuși, la momentul în care ați redeschis fostul „Atlantic”. Se spune că a fost ideea lui... Nicolae Ceaușescu!

- Așa și e! Într-o zi a luat-o pe jos pe Calea Victoriei, a dat dispoziție ca și Capșa să-și redobândească numele, iar când a ajuns la fostul „Atlantic”, văzând că e închis, a ordonat să se facă acolo cel mai frumos bar posibil. Eu eram la ora aceea director comercial la IAPL Central, aveam „Carul cu bere”, „Gambinus”, „Miorița”, Minion, Dunărea, Pescarul, Pensiunea Bulevard etc, dar în patru ore eram director de complex la Barul București, iar de sărbătorile de iarnă unitatea s-a deschis, renovată, toată în plus roșu, elegantă și primitoare. În vederea deschiderii Barului București s-a realizat cel mai mare spectacol de varietăți, un adevărat spectacol de teatru de estradă, iar cei mai renumiți actori de gen din România au alcătuit trupa realizatoare: Stela Popescu, Ștefan Bănică Senior, Puiu Călinescu, Horia Căciulescu, Dan Spătaru, Alexandru Arșinel, Gil Dobrică, Cornel Constantiniu, Maria Dragomiroiu, Păunița Ionescu, Duo Papert, Jeanina Matei, formațiile de muzică ușoară Mondial, Roșu și Negru, Romanticii, o trupă de balet formată din balerini renumiți ai Teatrului de Estradă, ai Teatrului de Operetă și ai Operei Române – rezultând un spectacol gigant, de peste două ore și jumătate. Barul era plin până la refuz, cu mulți studenți, turiști străini și oameni de afaceri, dar și cu destui români, în condițiile în care ținută



era obligatorie „la cravată”.

- După care faimosul bar s-a... închis subit. Ce s-a întâmplat?!

- Trecuseră câțiva ani, cu imagine excelentă și bilanț de învidiat, după care, într-o dimineață, din dispoziția primului ministru Dăscălescu, m-am trezit cu o comisie de control economic și financiar, formată din 36 de persoane, care trebuia să constate ineficiența acestui gen de activitate. În urma controlului s-a constatat însă că unitatea era extrem de rentabilă! Se pare că era interesul Elenei Ceaușescu, deoarece Nicu Ceaușescu frecventa Barul București și avea o relație cu Jeanina Matei. Controlul s-a încheiat la ora 14, iar concluziile raportului aveau să fie cum nu se poate mai „pozitive”. Tovarășul Pană, care era primarul Capitalei, i-a convocat la Primărie pe ministrul comerțului interior, Ana Mureșan, pe ministrul industriei ușoare, Fluxa, pe Dinică – președinte UCECOM, împreună cu o comisie de 40 de persoane, la care am fost chemat și eu. Ajuns la Primărie, am fost invitat în biroul primarului și prim-secretarului Capitalei, Pană, împreună cu viceprimarul Radu Constantin, care mi-au spus că barul nu mai poate funcționa, având în vedere că este la o distanță de numai 8 metri de sediul Comitetului Central, implicit de Cabinetul 1, că trebuie evacuat până la ora 18, că trebuie să-i dea o altă întrebuintare, de genul casă de modă, și mi s-a oferit funcția de director al trustului de alimentație București, pe care am refuzat-o. Am intrat în concediu fără plată, iar în locul Barului s-a făcut casă de modă.

- Dar, din câte îmi amintesc, ați preluat imediat „Doina”, de la Șosea!

- Da, așa a fost! La câteva luni a luat ființă

Complexul Doina, la Restaurantul Doina de la Șosea, o unitate care mergea foarte prost, aflându-se pe traseul unde circulau șeful statului și ceilalți guvernanți. Restaurantul Doina a intrat în renovare, la parter s-a realizat o unitate pentru program de bar de noapte, unde am mutat spectacolul de la barul București, iar la demisol s-a deschis crama, condusă de doi băieți de la barul București, respectiv Gigi Stefan și N. Bădoi. Primăvara, am amenajat și deschis grădina Doina, care făcea o vânzare de 1500 lei (din țigări) și prin reorganizarea acestei terase am ajuns la 35 – 40 mii lei /zi – din mâncare și băuturi. Tot atunci am deschis pe Bd. Magheru și prima ceainărie, într-un spațiu de la Pensiunea Bulevard, unde se serveau numai ceaiuri medicinale de toate felurile, croissante, cornuri, produse de patiserie, sandvișuri. Am dotat-o cu cărți care prezentau binefacerile acestor ceaiuri... și cu dispozitiv special pentru citit ziare. La inaugurare, a fost vizitata de Găinușă – viceprim-ministru al Guvernului, și de Ana Mureșan – ministrul Comerțului, care, împreună cu serviciile de securitate, au hotărât să se mai facă încă 10 ceainării în București și altele în fiecare oraș mare din țară. Primul care a intrat în ceainărie a fost poetul Adrian Păunescu, care a compus un catren pe tema „vinul nu-i la fel de bun ca ceaiul”. Această ceainărie – care răspundea unor cerințe ale lui N. Ceaușescu – m-a ajutat să pot pleca din nou vara pe Litoral, unde în 1977 am preluat terasa Paradis – pe care am închis-o în sticlă, deoarece era în jurul unei piscine, și am deschis barul Paradis – cu peste 500 locuri. Aici, am adus o trupă de 23 balerine și cântăreți, artiști comici, acrobați, jongleuri. Trupa a beneficiat de costume extrem de spec-